Hr Indrek Teder

Eesti Vabariigi Õiguskantsler

Kohtu 8 15193 TALLINN

Õiguskantsleri soovituste täitmisest SA Narva Haigla psühhiaatriaosakonnas

Täname Teid meeldiva koostöö eest ning teavitame Teie soovituste ja ettepanekute täitmisest.

Psühhiaatri kättesaadavuse tagamine

Oleme sellest probleemist teadlikult, kuid kahjuks on meil kasutada väga piiratud ressurss.

Samas ütleb Võlaõigusseaduse paragrahv 767 järgmist:

(1) Kui patsient on teadvuseta või <u>ei ole muul põhjusel võimeline tahet avaldama</u> (otsusevõimetu patsient) ning tal ei ole seaduslikku esindajat või seaduslikku esindajat ei ole võimalik kätte saada, on tervishoiuteenuse osutamine lubatud ka patsiendi nõusolekuta, kui see on patsiendi huvides ja vastab tema poolt varem avaldatud või tema eeldatavale tahtele ja tervishoiuteenuse viivitamatu osutamata jätmine oleks ohtlik patsiendi elule või kahjustaks oluliselt patsiendi tervist.

Meile tahtest olenematule ravile sattunud patsiendid on reeglina ägedas segadusseisundis (nad ei ole võimelised andma adekvaatset nõusolekut ega ka hinnangut oma seisundile), mille põhjuseks ei ole orgaaniline vaimuhaigus, vaid äge mürgistus. See on akuutne seisund, milles inimese abita jätmine võib lõppeda ka surmaga.

Loomulikult saame aru, et kõige parem oleks psühhiaatri ööpäevaringne viibimine haiglas. Kuid piiratud arstide ressursiga, tingimustes, kus Haigekassa ei kompenseeri seda valveringi (nagu kompenseeritakse teisi valveringe) proovime kasutada olemasolevaid võimalusi kõige otstarbekamalt, et patsiendid, kelle ravita jätmisel võivad olla väga kurvad (ka fataalsed) tagajärjed, seda ravi siiski saaksid.

Ohjeldusmeetmete rakendamise register

Viisime eraldamiste registreerimise ohjeldumeetmete registris sisse.

Ohjeldusmeetmete rakendamine

Ka see probleem on meile teada ning praegu üritame seda lahendada kaaludes erinevaid variante videokonsultatsiooni võimaluse loomiseks.

Värskes õhus viibimine

Tahtest olenematul ravil viibivad meil reeglina lühiaegselt (ca 24 tundi) ägedas psühhoosis patsiendid. Sageli on rakendatud ohjeldusmeetmeid. Sellises seisundis patsiendid ei ole võimelised jalutama värskes õhus. Kui kõige ägedam seisund möödub, annavad nad tavaliselt nõusoleku osakonnas viibimiseks (ning neil on võimalus viibida iga päev värskes õhus) või ei soovi nad osakonda jääda ning seisund lubab nad välja kirjutada.

Sellises seisundis patsientide värskes õhus viibimise võimalus sõltub konkreetselt patsiendi seisundist.

Patsiendid orgaaniliste psüühhikahäiretega viibivad meil pikaajalisel tahtest olenematul ravil suhteliselt harva ning nendel juhtudel me (sõltuvalt seisundist) tagame nende viibimise värskes õhus.

Videovalve kasutamine osakonnas

Meil olevatel teavitustel on andmetöötlejana toodud SA Narva Haigla. Puuduolevad andmed (kontaktandmed ning kaamerate konkreetsed asukohad) lisame teabesse.

Alaealiste ravi korraldamine

Nagu tähelepanekutes on ka ära toodud, viibivad alaealised meil osakonnas tõesti väga harva. Otsuse tegemisel, kas alaealine paigutada koos stabiilse täiskasvanuga koos või üksinda palatisse, lähtume konkreetse patsiendi vajadusest. Võimalusel püüame Teie soovitusi järgida.

Kuna alaealised satuvad meie osakonda erakorraliste patsientidena, siis nende psüühhiline seisund ei võimalda korraldada nende suhtes koolikohustuse täitmist.

Kohtade arv tegevusloal

Tegevusluba on antud SA Narva Haiglale statsionaarse psühhiaatria teenuse osutamiseks ning sellel ei ole ära toodud voodikohtade arvu.

Voodikohtade arvu määratleb iga haigla ise, informeerides sellest Terviseametit.

2012.a keskmine patsientide arv päevas psühhiaatria osakonnas oli 20, mis vastab meie voodikohtade arvule.

Olmetingimused osakonnas

Meile teadaolevatel andmetel ei oleks kontrollkäigu ajal tohtinud olla probleeme sooja veega psühhiaatria osakonnas. Kahjuks ei juhitud kontrollkäigu ajal osakonna töötajate tähelepanu konkreetsele kohale, seetõttu ei oska praegu öelda, milles probleem oli. Kuid me kontrollisime omad süsteemid üle ning soe vesi oli kogu osakonnas.

Mis puutub välisvalguse regulatsionooni, siis oleme läbi aegade proovinud erinevaid mooduseid selle küsimuse lahendamiseks, kuid arvestades patsientide omapära (kõike, mis palatis on proovitakse alla tõmmata, ära murda, maha kiskuda) ei ole veel kõige paremat leidnud. Kuid me tegeleme jätkuvalt selle küsimusega.

Lugupidamisega

Pille Letjuka ülemarst, juhatuse liikme kohustes

Aleksandr Miśenkov naistekliiniku juhtaja, juhatuse liikme kohustes

Valdur Püks psühhiaatria osakonna vanemarst